

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.79/2011/9. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. december 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2011. június 15. napján kihirdetett 13.B.351/2010/44. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

Az 1 rb zsarolás büntettének kísérleteként értékelt cselekményt 1 rb rablás büntette kísérletének minősíti (Btk. 321.§ (1) bekezdés).

Ezért és a terhére megállapított további bűncselekményekért - halmazati büntetésül - az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

I.rendű vádlott neve vádlottal szemben 137.000 (százharminchétezer) Ft összegben rendel el vagyonelkobzást.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 353.622 (háromszázötvenháromezer-hatszázhuszonkettő) Ft megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 9.950 (kilencezer-kilencszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2011. június 15. napján kelt 13.B.351/2010/44. számú ítéletében I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb rablás büntettének kísérletében (Btk. 321.§ (1), (5) bekezdés a./ pont), 1 rb zsarolás

büntették kísérletében (Btk. 323.§ (1) bekezdés) és 1 rb lopás büntetésében (Btk. 316.§ (1), (4) bekezdés a./ pont). Ezért halmazati büntetésül 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 399.000 Ft összegben vagyonekobjást rendelt el. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott enyhítésért, védője részben felmentésért, részben a minősítés megváltoztatásáért és enyhítésért fellebbezést jelentett be. Az első fokú döntést az ügyész tudomásul vette.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.120/2011/3-I. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak. Rámutatott arra, hogy az első fokú bíróság a büntetőeljárás szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg. A bizonyítékok részletes elemzésével indokolási kötelezettségének eleget tett. A bűnösségre levont következtetéssel, valamint az 1. és 3. tényállási pontban leírt cselekmények minősítésével egyetértett a fellebbviteli főügyészség. A 2. tényállási pontban leírt cselekmény véleménye szerint azonban nem zsarolás büntette kísérletének, hanem rablás büntette kísérletének minősül. A vádlott a gyógyszerárban megteremtette mindazokat a külsőségeket, amelyeket a közvélemény a rabláshoz fűz, amit azzal is fokozott, hogy az eladót a pénz átadására szólította fel. Ez elegendő fenyegető erővel bír ahhoz, hogy követelését teljesítsék. Így ez a cselekmény teljes mértékben kimeríti a rablás tényállását. Kifejtette azt, hogy a büntetés kiszabása során a súlyosító és enyhítő körülményeket feltárta az első fokú bíróság, ezeket értékelte, és tettarányos büntetést szabott ki. Indítványozta továbbá a vagyonekobjás összegének módosítását arra tekintettel, hogy a vádlott valamint a társai elosztották ezt a pénzt, így ennek a harmadolása szükséges, tehát 137.000 Ft-ra lehet csak a terhelttel szemben vagyonekobjást kimondani. A bűnügyi költség összegénél számítási hiba miatti korrigálását indítványozta. Összességében a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a megyei bíróság ítéletét az ítéletábra változtassa meg, a terhelt zsarolás büntette kísérleteként értékelt cselekményét rablás büntette kísérletének minősítse, a vagyonekobjás összegét mérsékelje, a bűnügyi költség összegét pontosítsa, egyebekben pedig az első fokú bíróság döntését hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a rablásnál és a zsarolásnál önkéntes elállás történt, mindkét cselekmény kísérleti szakban maradt, a vádlott erőszakot nem alkalmazott. A lopás tekintetében jelentős sértetti közrehatásra hivatkozott. **1. tanú** vallomása szerint ugyanis a hátsó ajtót nyitva hagyta, közvetlenül a pult mögé be lehetett jutni, a kulcs is ott volt a kazetta mellett, ami nem volt lerögzítve, bárki bemehetett oda és eltulajdoníthatta az abban lévő összeget. Mivel ilyen nagyfokú volt a sértett közrehatása a bűncselekmény elkövetésében, ezért megkérdőjelezendő a vallomása a tekintetben is, hogy mekkora

összeg volt a kazettában. Indítványozta elfogadni a vádlott által megjelölt 198.000 Ft-ot, erre az elkövetési értékre tekintettel viszont a cselekmény kisebb értékre elkövetett lopás vétségének minősül. A vagyonelkobzás vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség álláspontját elviekben osztotta, hogy az eltulajdonított összeget harmadolni kell, azonban nem a tényállásban megállapított összeg, hanem a vádlott vallomása szerinti 198.000 Ft tekintetében. Álláspontja szerint a büntetés kiszabása során nem került kellő módon értékelésre a sértetti közrehatás az 1. tényállási pont kapcsán, illetőleg a vádlott elmeállapotából adódóan beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága. Két cselekmény kísérleti szakban maradt, és ez mind abba az irányba mutat, hogy enyhítő szakasz alkalmazásával a kiszabott büntetés tovább enyhíthető.

A fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az írásban előterjesztett indítványát. Kiemelte, hogy a 2. tényállásnál a rablás büntette kísérletének törvényi tényállási elemei fennállnak. Maszkban bement a vádlott a patikába, és kérte a pénzt. Ha megállapítható a fenyegetés, ami a vagyontárgy azonnali átadására irányul, akkor rablásnak minősül a cselekmény. Véleménye szerint az 1. tényállásnál szóba sem jöhet a sértetti közrehatás és annak enyhítő körülményként való értékelése. A vagyonelkobzás vonatkozásában kifejtette, hogy az első fokú bíróság által megállapított tényállás alapján került sor a vagyonelkobzás összegének a meghatározására, annak mértékét azonban csökkenteni kell az átiratban írtak szerint. Álláspontja szerint az adott ügyben további enyhítésre nincs lehetőség. Kisebb korrekciókkal, illetőleg a minősítés megváltoztatásával az első fokú bíróság döntésének a helybenhagyását indítványozta.

A vádlott csatlakozott védőjéhez. Szerinte a vagyonelkobzás összege bemondáson alapul, a sértett a gépet is elvitte, hogy ne legyen bizonyíték.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt felülbírált. Megállapította, hogy a védelmi fellebbezések nem alaposak, míg a fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

Az első fokú bíróság a büntető eljárási szabályokat betartva, törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Mindhárom tényállás tekintetében beszerezte a szükséges bizonyítékokat, ezeket a tárgyalás részévé tette, majd egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá.

Részletesen elemezte I.rendű vádlott neve vádlott változó vallomásait, és megindokolta, hogy a beismerő és a visszavonó vallomások közül miért a beismerő vallomását fogadta el a tényállások alapjául.

Az 1. tényállási pont vonatkozásában a vádlottnak a nyomozás során és a tárgyaláson tett beismerő vallomását fogadta el, hiszen ez teljes mértékben összhangban volt a sértett vallomásával, a helyszínen lévő biztonsági kamera felvételével, szakértői véleménnyel és egyéb adatokkal. Ellentmondás abban volt, hogy mekkora volt a vádlott által eltulajdonított összeg. E tekintetben egyetértett az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, hogy a bíróság mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és ez alapján állapította meg, hogy az eltulajdonított összeg 393.000 Ft, a tárca és kulcs értéke pedig 6.000 Ft. Az első fokú bíróság mérlegelő tevékenységét megfelelőnek találta az ítélőtábla. A felülmérlegelés tilalmába ütközne az elkövetési érték megváltoztatása másodfokon.

Az ítélőtábla elfogadta az elsőfokú bíróság tényállásában foglaltakat. A bizonyítékok értékelése kapcsán azonban rá kell mutatni a következő eljárási szabálysértésre. **gyanúsított 1. és gyanúsított 2.** gyanúsítottként lettek kihallgatva az ügyben. A bírósági szakban az eljárás velük szemben elkülönítésre került, majd felfüggesztésre. A nyomozás során tett vallomásuknak így csak azok a részei használhatóak fel a Be. 291.§ (3) bekezdése értelmében, amely az ügyben vádlottként résztvevő személy cselekvőségére vonatkozik, a sajátjukra nem. Az indokolásnak a vallomásukra vonatkozó részét ezért mellőzi az ítélőtábla.

Ennek megfelelően az 1. pontban írt tényállást korrigálni kell, mert az ártatlanság vélelmére tekintettel egyrészt azzal, hogy a fenti két személy neve nem kerülhet be a tényállásba, megnevezésüket mellőzi az ítélőtábla, és a vádlott társaiként kerülnek megjelölésre, továbbá azzal, hogy a készpénzt három egyenlő részre osztották. Ez utóbbit az ítélet indokolása tartalmazza, azonban ez a tényállás részét képezi.

A fenti pontosításokkal az 1. pontba foglalt tényállás teljes egészében megalapozott.

A 2. tényállási pont kapcsán a vádlott szintén hol beismerő vallomást tett, hol azt visszavonta. A bíróság ezt mérlegelte, számot adott arról, hogy miért a beismerő vallomását fogadta el. Leellenőrizte a vádlott védekezését. I.rendű vádlott neve vádlott előadta, hogy a rendőrök ráhatására ismerte el a bűncselekmény elkövetését. A kihallgatott rendőr tanúk vallomásaikban és a szembesítésekkel is cáfolták a vádlott állítását.

Ugyancsak kihallgatásra került a sértett, illetve a gyógyszerárban tartózkodó két kollegája. A vádlott beismerő vallomását támasztották alá a személyi bizonyítékok és az egyéb adatok is. Mindezek alapján megalapozott tényállást állapított meg az első fokú bíróság.

A 3. tényállás kapcsán ugyancsak megállapítható, hogy váltakozott a vádlotti beismerés, és azok visszavonása. Megindokolta az első fokú bíróság, hogy ez esetben is miért a beismerő vallomását fogadta el. Rámutatott arra, hogy az állt összhangban a tanúvallomásokkal, és az egyéb bizonyítékokkal. Mindkét pénzváltóban tartózkodó

tanú egyértelműen felismerte a vádlottban az elkövetőt. A visszavonások okaként szintén felmerülő rendőri ráhatás ezúttal is cáfolható volt. Az első fokú bíróság az indokolási kötelezettségének e tényállási pont vonatkozásában is eleget tett.

Mindezek alapján úgy ítélte meg az ítélőtábla, hogy valamennyi tényállási pont megalapozott - az 1. tényállás a fenti korrekcióval -, így ez képezte a felülbírálat alapját.

I.rendű vádlott neve bűnösségére levont következtetés okszerű.

Az 1. és a 3. tényállási pontokban rögzített cselekmények minősítése törvényes.

A 2. tényállási pontban megjelölt cselekményt az elsőfokú bíróság zsarolás büntette kísérletének minősítette, többek között arra hivatkozva, hogy a rablás megállapításához szükséges kvalifikált fenyegetés nem állapítható meg. E tekintetben az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat teljes mértékben osztotta.

A rablás és a zsarolás között 2 lényegi különbség van. Az egyik, hogy a zsarolásnál a fenyegetés nem közvetlen, azon kívül nem kell az élet vagy testi épség ellen irányulnia. A zsaroló nem töri meg ellenállást lehetetlenné tevő módon a sértett akaratát, de hajlítja azt, a másik különbség az, hogy a zsarolási erőszak, illetve fenyegetés arra irányul, hogy a sértett valamit tegyen, ne tegyen, vagy eltűnjön. Rablás esetén a fenyegetés közvetlenül élet vagy testi épség elleni és a dolog átadására, vagy elvételének tűrésére irányul. A zsarolás esetében általában időbeli eltérés is van a kifejtett magatartás és a károkozás között.

Helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a vádlott önmagában azzal, hogy az arcát eltakaró, szeménél kivágott sisapkabán jelent meg a gyógyszerárban és követelte a pénzt, megteremtette azokat a külső körülményeket, melyet a közvélemény a rabláshoz fűz. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az is köztudomású, hogy az ilyen jellegű bűncselekmény elkövetői a pénz megszerzése érdekében akár erőszakot is alkalmaznak. A terhelt tehát a rablás büntette tényállási elemeit megvalósította, az pedig, hogy nem került sor a pénz átadására, csak a sértett lélekjelenlétén, határozott fellépésén múlt.

A fentiekben kifejtettek alapján a cselekmény helyes minősítése tehát *1 rb a Btk. 321.§ (1) bekezdésében meghatározott rablás büntettének a Btk. 16.§-a szerinti kísérlete.*

A vádlott terhére a halmazatban lévő bűncselekmények köre - az eltérő minősítésre tekintettel - megváltozott, ezért másodfokon új büntetés kiszabása vált szükségessé.

A bünteteskiszabási tényezőket az első fokú bíróság megfelelően felsorolta. Az

irányadó büntetési tételkeret 10-20 évig terjedő szabadságvesztés. Ehhez képest 6 év 6 hónap fegyházbüntetés került kiszabásra. A megyei bíróság messzemenően értékelte az enyhítő körülményeket, azt, hogy a vádlott cselekményei kísérleti szakban maradtak, elmeállapotát, vagyis enyhe fokban korlátozott beszámítási képességét.

Az ítélőtábla álláspontja szerint ennél enyhébb büntetés az egyéni és a társadalmi elvárásoknak, az általános és az egyéni megelőzésnek sem felelne meg, a büntetési célokat nem valósítaná meg.

Összességében tehát az ítélőtábla az első fokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekintette kiszabottnak a vádlottal szemben, ami arányos és szükséges joghátrány.

A vagyoneklobzás kapcsán szintén helytálló a fellebbviteli főügyészség érvelése. Az első fokú bíróság által rögzített elkövetési érték (1. pont) 399.000 Ft, ami a vagyoneklobzás tárgyát képezi. Az eltulajdonított összegről a vádlott úgy nyilatkozott a 2010. február 23-i beismerő vallomásában, hogy 3 felé elosztották, 2010. június 3-i vallomásában hasonlóan azt mondta, hogy egyenlő részre osztották el a bűncselekményből származó összeget. Erre tekintettel az összeg harmadának, ami 131.000 Ft, illetve a pénztárca és a kulcs 6.000 Ft értékének megfelelően, összesen 137.000 Ft összegben rendelt el vagyoneklobzást az ítélőtábla.

A bűnügyi költség tekintetében számítási hibát korrigált az ítélőtábla.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései helyénvalóak.

Fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a Vas Megyei Bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. december 6. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Vas Megyei Bíróság 2011. június 15. napján kelt 13.B.351/2010/44. számú ítélete meg nem változtatott részében 2012. december 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. december 6. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: